

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/2430

z dnia 17 sierpnia 2023 r.

ustanawiające przepisy dotyczące kontroli zgodności norm handlowych w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, niektórych przetworów owocowych i warzywnych oraz sektora bananów

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 90a ust. 6 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 91 akapit pierwszy lit. b), f) i g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 ustanowiono wspólną organizację rynków rolnych, która obejmuje m.in. sektor owoców i warzyw, sektor przetworów owocowych i warzywnych oraz sektor bananów. W rozporządzeniu tym uprawniono również Komisję do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do kontroli zgodności z normami handlowymi i powiązanych powiadomień.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽²⁾ przewidziano normy handlowe i kontrole zgodności z normami handlowymi w odniesieniu do wszystkich świeżych owoców i warzyw oraz wymogi dotyczące powiadomień. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1333/2011 ⁽³⁾ ustanowiono normy handlowe, zasady weryfikacji zgodności z tymi normami handlowymi i wymogi dotyczące powiadomień w sektorze bananów.
- (3) Aby zapewnić jasność, należy włączyć do jednego nowego rozporządzenia wszystkie przepisy dotyczące kontroli zgodności z normami handlowymi oraz wymogi dotyczące powiadomień o niezgodności w odniesieniu do produktów i sektorów objętych rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2023/2429 ⁽⁴⁾, z uwzględnieniem doświadczeń zdobytych podczas stosowania obowiązujących rozporządzeń szczegółowych. Ponadto rozporządzeniem delegowanym (UE) 2023/2429 uchyla się rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011.
- (4) Na potrzeby selektywnych kontroli opierających się na analizie ryzyka, określonych w art. 90a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy określić szczegółowe zasady przeprowadzania takich kontroli. W szczególności należy szczegółowo określić rolę analizy ryzyka przy wyborze produktów do kontroli.
- (5) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organy kontrolne odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli zgodności na każdym etapie obrotu. Za kontakty z wszystkimi wyznaczonymi organami kontrolnymi oraz za koordynację ich działań powinien być odpowiedzialny jeden właściwy organ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1333/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiające normy handlowe dotyczące bananów, zasady weryfikacji zgodności z tymi normami handlowymi i wymogi dotyczące powiadomień w sektorze bananów (Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2429 z dnia 17 sierpnia 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do norm handlowych dotyczących sektora owoców i warzyw, niektórych przetworów owocowych i warzywnych oraz sektora bananów oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1666/1999 oraz rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011 (Dz.U. L, 2023/2429 z 3.11.2023, ELI link: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2429/oj).

- (6) Z uwagi na fakt, iż informacje na temat handlowców i ich głównych cech są nieodzownym narzędziem w analizie dokonywanej przez państwa członkowskie, konieczne jest utworzenie w każdym państwie członkowskim bazy danych obejmującej handlowców z sektora owoców i warzyw oraz bananów. Należy ustanowić szczegółową definicję „handlowca”, aby zapewnić, że obejmie ona wszystkie podmioty łańcucha handlowego i zapewni pewność prawa.
- (7) Kontrole zgodności powinny być przeprowadzane za pomocą pobierania próbek i powinny koncentrować się na handlowcach, którzy najprawdopodobniej posiadają towary nieodpowiadające normom handlowym. Biorąc pod uwagę właściwości własnych rynków krajowych, państwa członkowskie powinny ustanawiać zasady ustalające pierwszeństwo kontroli w odniesieniu do poszczególnych kategorii handlowców. W celu zapewnienia przejrzystości o tych zasadach należy powiadamiać Komisję.
- (8) W przypadku gdy kontrole zgodności wykażą możliwe nieuczciwe lub wprowadzające w błąd praktyki w odniesieniu do norm handlowych, właściwe organy powinny podjąć odpowiednie działania zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁵⁾ i wymienić powiadomienia o fałszowaniu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1715 ⁽⁶⁾.
- (9) Państwa członkowskie powinny zapewnić zgodność wywozu owoców i warzyw do państw trzecich z normami handlowymi. Państwa członkowskie powinny poświadczyć zgodność z Protokołem genewskim w sprawie normalizacji świeżych owoców i warzyw oraz owoców suchych i suszonych, zawartym w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ), oraz z systemem stosowania międzynarodowych norm dotyczących owoców i warzyw Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).
- (10) Przywóz owoców i warzyw z państw trzecich powinien odpowiadać normom handlowym lub normom im równoważnym. Dlatego kontrole zgodności powinny być przeprowadzane przed wprowadzeniem wymienionych towarów na obszar celny Unii, z wyjątkiem drobnych partii, uważanych przez organy kontrolne za obciążone niskim ryzykiem. Należy przewidzieć możliwość, aby w określonych państwach trzecich, które zapewniają dostateczne gwarancje zgodności, kontrole przedwywozowe były przeprowadzane przez organy kontrolne tych państw trzecich. W takim przypadku państwa członkowskie powinny regularnie sprawdzać skuteczność i jakość kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez organy kontrolne państwa trzeciego.
- (11) Owoce i warzywa poddane kontroli zgodności z normami handlowymi powinny podlegać kontroli tego samego rodzaju na wszystkich etapach obrotu. W tym celu należy stosować metody kontroli OECD zalecane również przez EKG ONZ. Należy jednak ustanowić przepisy szczegółowe w odniesieniu do kontroli na etapie sprzedaży detalicznej.
- (12) Aby zapewnić spójność między normami handlowymi a ich kontrolami, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie i być stosowane od tego samego dnia co rozporządzenie delegowane (UE) 2023/2429.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające zasady funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych i jego elementów systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) kontroli zgodności z normami handlowymi w odniesieniu do sektorów i produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429, na wszystkich etapach obrotu, oraz
- b) wymogów dotyczących powiadomień o niezgodności w następstwie kontroli zgodności.

ROZDZIAŁ II

KONTROLE ZGODNOŚCI Z NORMAMI HANDLOWYMI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 2

Organy koordynujące i organy kontrolne

1. Każde państwo członkowskie wyznacza:
 - a) jeden właściwy organ odpowiedzialny za koordynację i kontakty w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem, zwany dalej „organem koordynującym”; oraz
 - b) organ kontrolny lub organy kontrolne odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia, zwane dalej „organami kontrolnymi”.
2. Organami koordynującymi oraz organami kontrolnymi, o których mowa w ust. 1, mogą być instytucje publiczne lub prywatne. Niemniej w obu przypadkach państwa członkowskie są za nie odpowiedzialne.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:

- a) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organu koordynującego, który wyznaczyły na podstawie ust. 1 lit. a);
 - b) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organów kontrolnych, które wyznaczyły na podstawie ust. 1 lit. b);
 - c) dokładny opis odpowiednich zakresów działalności organów kontrolnych, które wyznaczyły.
3. Organ koordynujący może być organem kontrolnym lub jednym z organów kontrolnych lub każdym innym organem wyznaczonym zgodnie z ust. 1.
 4. Komisja udostępnia publicznie na stronie internetowej Europa wykaz organów koordynujących wyznaczonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Baza danych obejmująca handlowców

1. Państwa członkowskie tworzą bazę danych obejmującą handlowców, których działalność dotyczy sektorów i produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429 (zwaną dalej „bazą danych obejmującą handlowców”), na warunkach określonych w niniejszym artykule.

Państwa członkowskie mogą w tym celu wykorzystywać wszelkie inne bazy danych lub bazy danych opracowane wcześniej do innych celów.

2. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia „handlowiec” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która:

a) posiada produkty, o których mowa w art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429, w celu:

(i) ich prezentowania lub wystawiania na sprzedaż;

(ii) ich sprzedaży;

(iii) jakiegokolwiek innej formy obrotu; lub

b) faktycznie prowadzi którąkolwiek z działalności, o których mowa w lit. a), w odniesieniu do sektorów i produktów objętych normami handlowymi.

Działania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), obejmują:

a) sprzedaż na odległość za pośrednictwem internetu lub w inny sposób;

b) działalność tego rodzaju prowadzoną przez osobę fizyczną lub prawną na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej;

c) działalność prowadzoną w Unii lub poprzez wywóz do państw trzecich lub przywóz z państw trzecich.

3. Państwa członkowskie określają warunki regulujące włączenie poniższych handlowców do bazy danych obejmującej handlowców:

a) handlowcy, których działalność obejmuje produkty, o których mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429, lub produkty zwolnione z obowiązku przestrzegania norm handlowych zgodnie z art. 5 tego samego rozporządzenia;

b) osoby fizyczne lub prawne, których działalność ogranicza się do transportu towarów;

c) handlowcy, których działalność ogranicza się do sprzedaży detalicznej.

4. W przypadku gdy baza danych obejmująca handlowców składa się z kilku odrębnych elementów, organ koordynujący zapewnia, aby baza danych, jej elementy oraz ich aktualizacja były jednolite.

5. Baza danych obejmująca handlowców zawiera w odniesieniu do każdego handlowca:

a) numer rejestracyjny, nazwę i adres oraz informację, których sektorów lub produktów spośród tych wymienionych w ust. 1 dotyczy działalność danego handlowca;

b) informacje potrzebne do zaklasyfikowania go do jednej z grup ryzyka, o których mowa w art. 5 ust. 3, w szczególności informacje na temat jego pozycji w łańcuchu handlowym i informacje dotyczące wielkości przedsiębiorstwa;

c) informacje dotyczące ustaleń dokonanych podczas poprzednich kontroli danego handlowca;

d) wszelkie inne informacje uważane za niezbędne na potrzeby kontroli, np. informacje dotyczące istnienia systemu zapewnienia jakości lub systemu samokontroli związanej ze zgodnością z normami handlowymi;

e) informację, czy przedsiębiorca został zatwierdzony zgodnie z art. 4.

W razie potrzeby państwa członkowskie aktualizują bazę danych obejmującą handlowców, uwzględniając w szczególności informacje zgromadzone podczas kontroli zgodności.

6. Bez uszczerbku dla ust. 3 wszystkie podmioty gospodarcze są rejestrowane i przekazują informacje, które państwa członkowskie uznają za niezbędne do utworzenia i aktualizacji bazy danych obejmującej handlowców. Państwa członkowskie określają warunki, na których handlowcy nieposiadający siedziby na ich terytorium, ale prowadzący działalność handlową na tym terytorium, uwzględniani są w bazie danych tych państw.

Artykuł 4

Zatwierdzeni handlowcy

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić handlowcom zaklasyfikowanym do grupy najmniejszego ryzyka na podstawie kontroli zgodności, o których mowa w art. 5, na ich wniosek i z zastrzeżeniem specjalnych gwarancji zgodności z normami handlowymi na:

- a) podpisywanie świadectw zgodności, o których mowa w art. 7;
- b) stosowanie na etykietach każdego opakowania na etapie wysyłki wzoru określonego w załączniku I w odniesieniu do świeżych owoców i warzyw oraz bananów wyprodukowanych w Unii; lub
- c) stosowanie świadectwa wyłączenia określonego w załączniku II w odniesieniu do bananów produkowanych w państwach trzecich.

Państwa członkowskie mogą ograniczyć zezwolenia, o których mowa w akapicie pierwszym, do jednego lub dwóch sektorów i produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429.

Świadectwo wyłączenia, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), ma zastosowanie do całego unijnego rynku bananów rozładowanych w państwie członkowskim, które przyznało wyłączenie.

2. Zezwolenia udziela się na okres przynajmniej jednego roku.

3. Handlowcy korzystający z możliwości, o której mowa w ust. 1:

- a) mają personel przeprowadzający kontrole, który przeszedł szkolenie lub posiada odpowiednie doświadczenie;
- b) posiadają odpowiedni sprzęt do przygotowania, pakowania i kontroli produktu,
- c) zobowiązują się do przeprowadzania kontroli zgodności towarów, które wysyłają, oraz do posiadania rejestru wszystkich przeprowadzanych kontroli;
- d) umożliwiają kontrole przez organy koordynujące.

4. Gdy zatwierdzony handlowiec przestaje spełniać warunki zezwolenia, państwo członkowskie cofa je.

5. Państwa członkowskie ustanawiają wykaz zatwierdzonych handlowców, wskazujący numer rejestracyjny, o którym mowa w art. 3 ust. 5 akapit pierwszy lit. a), jak również produkty i okres, na który udzielono zezwolenia. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki w celu publicznego udostępnienia takich informacji.

SEKCJA 2

Kontrole zgodności przeprowadzane przez państwa członkowskie

Artykuł 5

Kontrole zgodności

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie selektywnych, opartych na analizie ryzyka i odpowiednio częstych kontroli zgodności z odnośnymi normami handlowymi, aby zapewnić zgodność z normami handlowymi określonymi w art. 75 i 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2023/2429, a także zidentyfikować ewentualne nieuczciwe lub wprowadzające w błąd praktyki.

Kryteria oceny ryzyka mogą obejmować:

- a) istnienie świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, wydanego przez właściwy organ;
- b) istnienie świadectwa zgodności wydanego przez właściwy organ państwa trzeciego, w którym kontrole zgodności zatwierdzono zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia;
- c) rodzaj produktu, okres produkcji, cenę produktu, warunki atmosferyczne, czynności związane z pakowaniem i przeładunkiem, warunki przechowywania, państwo pochodzenia, środki transportu lub objętość partii;
- d) wielkość handlowców, ich pozycję w łańcuchu handlowym, objętość lub wartość produktów wprowadzanych do obrotu, asortyment, obszar dostaw lub rodzaj prowadzonej działalności, np. przechowywanie, pakowanie lub sprzedaż;
- e) dane zebrane podczas poprzednich kontroli, w tym liczbę i rodzaj stwierdzonych wad, jakość produktów zazwyczaj wprowadzanych do obrotu, poziom wykorzystywanego wyposażenia technicznego;
- f) wiarygodność systemu zapewnienia jakości lub systemu samokontroli handlowca dotyczącego zgodności z normami handlowymi;
- g) miejsce, gdzie przeprowadzana jest kontrola, zwłaszcza jeśli jest to punkt pierwszego wprowadzenia produktów na teren Unii lub miejsce ich pakowania lub ładowania;
- h) wszelkie inne informacje, które mogą wskazywać na ryzyko niezgodności.

2. Świadectwa zgodności, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. b), uznaje się za czynnik zmniejszający ryzyko niezgodności.

3. Analiza ryzyka opiera się na informacjach znajdujących się w bazie danych obejmującej handlowców, o której mowa w art. 3, i na podstawie tej analizy ryzyka państwa członkowskie klasyfikują handlowców do grup ryzyka.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają:

- a) kryteria oceny ryzyka wystąpienia niezgodności partii;
- b) minimalny odsetek handlowców, partii lub ilości podlegających kontroli zgodności, na podstawie analizy ryzyka dla każdej grupy ryzyka.

W odniesieniu do produktów podlegających ogólnej normie handlowej, państwa członkowskie mogą zdecydować, na podstawie analizy ryzyka, o nieprzeprowadzaniu selektywnych kontroli.

4. W przypadku gdy kontrole wykazują znaczące nieprawidłowości, państwa członkowskie zwiększają częstotliwość kontroli w odniesieniu do handlowców, produktów, pochodzenia lub innych parametrów, których to dotyczy.

5. Handlowcy zapewniają organom kontrolnym wszelkie informacje i udogodnienia, które organy te uważają za konieczne w celu zorganizowania i przeprowadzenia kontroli zgodności.

Artykuł 6

Zatwierdzanie zgłoszeń przez organy celne

1. Organy celne przyjmują zgłoszenia wywozowe lub zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu dotyczące produktów, które są objęte szczegółowymi normami handlowymi, wyłącznie gdy spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) towarom towarzyszy świadectwo zgodności, o którym mowa w art. 7, lub, w przypadku bananów, świadectwo wyłączenia określone w załączniku II; lub
- b) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii wystawiono świadectwo zgodności; lub
- c) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii nie zostało wystawione świadectwo zgodności, ponieważ z analizy ryzyka, o której mowa w art. 5 ust. 1, wynika, że nie ma potrzeby ich kontrolowania.

Zatwierdzanie zgłoszeń, o których mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich kontroli zgodności, które państwo członkowskie może przeprowadzić zgodnie z art. 5.

2. Państwa członkowskie mogą również stosować ust. 1 do produktów podlegających ogólnej normie handlowej określonej w części A załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429 oraz produktów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) pkt (i) tego rozporządzenia delegowanego, jeżeli dane państwo członkowskie uzna to za konieczne w świetle analizy ryzyka, o której mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Świadectwo zgodności i świadectwo wyłączenia

1. Świadectwa zgodności dotyczące świeżych owoców i warzyw lub bananów podlegających normom handlowym oraz świadectwa wyłączenia bananów mogą być wydawane przez właściwy organ.

Świadectwo zgodności wydaje się w celu potwierdzenia, że dane produkty są zgodne z odpowiednią normą handlową. Świadectwo zgodności do użytku właściwych organów w Unii zamieszczono w załączniku III.

W odniesieniu do świeżych owoców i warzyw, zamiast świadectw zgodności wydawanych przez właściwe organy w Unii, państwa trzecie, o których mowa w art. 8 ust. 2, mogą stosować własne świadectwa zgodności, pod warunkiem że zawierają one co najmniej informacje równoważne w porównaniu ze świadectwem unijnym. Komisja udostępnia publicznie wzory takich świadectw z państw trzecich na stronie internetowej Europa.

2. Świadectwo wyłączenia może zostać wydane przez właściwy organ w celu potwierdzenia, że dany zatwierdzony handlowiec jest w stanie zapewnić zgodność przywożonych bananów z odpowiednią normą handlową. Świadectwo wyłączenia jest określone w załączniku II.

3. Świadectwa mogą być wydawane przez właściwy organ w wersji papierowej z pieczęcią lub w zweryfikowanym formacie elektronicznym. Podpisuje je osoba lub osoby upoważnione do tego przez właściwy organ, odręcznie lub podpisem elektronicznym. Handlowcy zatwierdzeni zgodnie z art. 4 mogą również podpisać świadectwo zgodności odręcznie lub podpisem elektronicznym.

4. Świadectwa są wystawiane w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii.

5. Każde świadectwo opatrzone jest numerem seryjnym, który umożliwia jego identyfikację. Właściwy organ zachowuje kopię każdego wydanego świadectwa.

SEKCJA 3

Kontrole zgodności przeprowadzane przez państwa trzecie

Artykuł 8

Zatwierdzenie kontroli zgodności przeprowadzanych przez państwa trzecie przed przywozem do Unii

1. W składanym przez państwo trzecie wniosku o zatwierdzenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429, określa się organ publiczny państwa trzeciego, który odpowiada za kontrole zgodności z normami handlowymi określone we wspomnianym rozporządzeniu delegowanym. Organ ten odpowiada za kontakty z Komisją. Wniosek o zatwierdzenie zawiera również informacje niezbędne do oceny wymogów, o których mowa w art. 9 ust. 4 tego rozporządzenia delegowanego.

2. Państwa trzecie, w których kontrole zgodności zostały zatwierdzone na warunkach określonych w art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429 i w niniejszym artykule, oraz odnośne produkty określono w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W przypadku każdego nowego zatwierdzenia Komisja aktualizuje ten załącznik zgodnie z art. 91 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Komisja udostępnia publicznie szczegółowe informacje dotyczące właściwych organów publicznych i organów kontrolnych na stronie internetowej Europa.

Artykuł 9

Zawieszenie zatwierdzenia kontroli zgodności

Komisja może zawiesić zatwierdzenie kontroli zgodności przeprowadzanych przez państwa trzecie, jeżeli okaże się, że w przypadku znacznej liczby partii lub znacznych ilości towarów nie odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach zgodności wystawionych przez organy kontrolne państwa trzeciego. W przypadku zawieszenia zatwierdzenia Komisja aktualizuje załącznik IV zgodnie z art. 91 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

SEKCJA 4

Metody kontroli

Artykuł 10

Metody kontroli i zasady dotyczące orzeczeń o niezgodności

1. Kontrole zgodności przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem kontroli w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu, przeprowadza się zgodnie z metodami kontroli określonymi w załączniku V, chyba że niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenie delegowane (UE) 2023/2429 stanowią inaczej.

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy szczegółowe dotyczące kontroli zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu.

2. W przypadku gdy organ kontrolny stwierdza, że towary odpowiadają normom handlowym, organ kontrolny może wystawić świadectwo zgodności określone w załączniku III zgodnie z art. 7.

3. W przypadku gdy organ kontrolny stwierdza, że towary nie odpowiadają normom handlowym, organ kontrolny wystawia orzeczenie o niezgodności do wiadomości handlowca lub jego przedstawiciela. Towary, w odniesieniu do których zostało wystawione orzeczenie o niezgodności, nie mogą być przemieszczane bez zezwolenia organu kontrolnego, który wydał takie orzeczenie. Wydanie takiego zezwolenia może wymagać spełnienia warunków określonych przez organ kontrolny.

Handlowcy mogą podjąć decyzję o doprowadzeniu wszystkich lub niektórych towarów do stanu zgodności. Towary doprowadzone do stanu zgodności nie mogą być wprowadzane do obrotu przed zagwarantowaniem przez organ kontrolny, przy pomocy wszystkich odpowiednich środków, że dane towary rzeczywiście zostały doprowadzone do stanu zgodności. Organ kontrolny wystawia – w odpowiednich przypadkach – świadectwo zgodności określone w załączniku III, w odniesieniu do partii lub części partii wyłącznie po doprowadzeniu towarów do stanu zgodności.

Jeżeli organ kontrolny przychyli się do wniosku handlowca o umożliwienie doprowadzenia towarów do stanu zgodności w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym przeprowadzona została kontrola, w wyniku której wydano orzeczenie o niezgodności, handlowiec powiadamia właściwy organ kontrolny państwa członkowskiego przeznaczenia o partii, która wykazuje brak zgodności. Państwo członkowskie, które wydało orzeczenie o niezgodności, przesyła kopię tego orzeczenia państwu członkowskiemu przeznaczenia partii wykazującej brak zgodności, jak również innym zainteresowanym państwom członkowskim.

W przypadku gdy towary nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodności ani przeznaczone do przetwórstwa przemysłowego lub na paszę dla zwierząt ani wykorzystane w jakikolwiek inny sposób w celach niezwywnościowych, organ kontrolny może, w razie potrzeby, zażądać od handlowców wprowadzenia odpowiednich środków w celu zagwarantowania, że dane produkty nie zostaną wprowadzone do obrotu.

Handlowcy dostarczają organom kontrolnym wszystkie informacje uznane za niezbędne przez państwa członkowskie w celu stosowania niniejszego ustępu.

4. W przypadku gdy kontrole zgodności określone w niniejszym rozporządzeniu wykażą możliwe nieuczciwe lub wprowadzające w błąd praktyki w odniesieniu do norm handlowych, właściwe organy podejmują odpowiednie działania zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i wymieniają powiadomienia o fałszowaniu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1715.

SEKCJA 5

Powiadomienia

Artykuł 11

Powiadomienia

1. Państwo członkowskie, w którym stwierdzono, że przesyłka z innego państwa członkowskiego nie odpowiada normom handlowym z powodu wad lub zepsucia, które mogły być wykryte w czasie pakowania, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach państwa członkowskie, których może to dotyczyć, w tym państwa członkowskie, w których towary były pakowane.
2. Państwo członkowskie, w którym partia towaru pochodząca z państwa trzeciego została wykluczona z dopuszczenia do swobodnego obrotu z powodu niezgodności z normami handlowymi, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach państwa członkowskie, których może to dotyczyć, oraz zainteresowane państwo trzecie, jeżeli jest ono wymienione w załączniku IV.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim podsumowanie wyników kontroli na wszystkich etapach obrotu w danym roku najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku. W odniesieniu do przywozu z państw trzecich wymienionych w załączniku IV, powiadomienie to zawiera liczbę partii towarów, które w poprzednim roku zostały wykluczone z dopuszczenia do swobodnego obrotu z powodu niezgodności z normą handlową.
4. Powiadomienia skierowane do Komisji, o których mowa w ust. 3, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1183 ⁽⁷⁾.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 sierpnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100).

ZAŁĄCZNIK I

Wzór, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)

		Norma handlowa Unii Europejskiej dotycząca świeżych owoców i warzyw oraz bananów Nr (zatwierdzonego handlowca) (państwo członkowskie)
---	--	---

ZAŁĄCZNIK II

Świadczenie wyłączenia z obowiązku weryfikowania zgodności z normami handlowymi dotyczącymi bananów, o którym to świadectwie mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)

Zatwierdzony handlowiec objęty wyłączeniem (imię i nazwisko, nazwa firmy, adres):

.....
.....

Numer rejestracyjny wydany przez właściwy wydział lub organ kontroli:

.....

Właściwy wydział lub organ (nazwa, adres):

.....

Data wydania świadectwa:

.....

Okres ważności świadectwa:

.....

Podpis lub urzędowa pieczęć właściwego wydziału lub organu:

.....

ZAŁĄCZNIK III

Świadectwo zgodności, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i art. 10 ust. 2 i 3, dotyczące produktów, które muszą spełniać normy handlowe Unii Europejskiej

1. Handlowiec		Świadectwo zgodności z normami handlowymi Unii Europejskiej dotyczące świeżych owoców i warzyw oraz bananów Nr (świadectwo wyłącznie do użytku organów kontrolnych)	
2. Pakujący wskazany na opakowaniu (jeśli nie jest to handlowiec)		3. Organ kontrolny	
		4. Miejsce kontroli/państwo pochodzenia (*)	5. Region lub państwo przeznaczenia
6. Identyfikator środków transportu		7. ☐ rynek wewnętrzny ☐ przywóz ☐ wywóz (W przypadku bananów odnosi się on do kontroli w miejscu przeznaczenia)	
8. Opakowania (liczba i rodzaj) - -	9. Rodzaj produktu (odmiana, jeśli określa ją norma)	10. Klasa jakości	11. Łączna masa netto w kg
12. Przesyłka, której dotyczy niniejszy dokument, spełnia wymagania norm handlowych Unii Europejskiej obowiązujących w momencie jego wystawienia. Przewidywany urząd celny Miejsce i data wystawienia			
Ważne do (data):			
Inspektor (nazwisko drukowanymi literami):			
Podpis Pieczęć właściwego organu			
13. Uwagi			
(*) (*) Jeśli towary są przedmiotem powrotnego wywozu, w rubryce 9 należy podać ich pochodzenie.			

ZAŁĄCZNIK IV

Państwa trzecie, w których kontrole zgodności zostały zatwierdzone zgodnie z art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2023/2429, i odnośne produkty, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Państwo	Produkty
Szwajcaria	Świeże owoce i warzywa
Maroko	Świeże owoce i warzywa
Republika Południowej Afryki	Świeże owoce i warzywa
Izrael ⁽¹⁾	Świeże owoce i warzywa
Indie	Świeże owoce i warzywa
Nowa Zelandia	Jabłka, gruszki i owoce kiwi
Senegal	Świeże owoce i warzywa
Kenia	Świeże owoce i warzywa
Turcja	Świeże owoce i warzywa
Zjednoczone Królestwo: — Wielka Brytania — Irlandia Północna ⁽²⁾	Świeże owoce i warzywa

(1) Zgoda Komisji udzielana jest w odniesieniu do owoców i warzyw pochodzących z Państwa Izrael, z wyłączeniem terytoriów pod administracją izraelską od czerwca 1967 r., a mianowicie Wzgórz Golan, Strefy Gazy, wschodniej Jerozolimy i pozostałej części Zachodniego Brzegu Jordanu.

(2) Zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz art. 5 ust. 4 i art. 13 ust. 1 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw członkowskich obejmują Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej. Zgodnie z art. 7 ust. 3 tego Protokołu oraz w zakresie uznawania w jednym państwie członkowskim przepisów technicznych, ocen, rejestracji, świadectw, homologacji i zezwoleń wydanych lub przeprowadzonych przez organy innego państwa członkowskiego albo przez jednostkę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, odniesień do państw członkowskich w przepisach prawa Unii mających zastosowanie na mocy tego Protokołu nie należy jednak odczytywać jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej, jeżeli chodzi o przepisy techniczne, oceny, rejestracje, świadectwa, homologacje i zezwolenia wydane lub przeprowadzone przez organy Zjednoczonego Królestwa albo jednostki mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

ZAŁĄCZNIK V

Metody kontroli, o których mowa w art. 10 ust. 1

Poniższe metody kontroli opierają się na zaleceniach przewodnika na temat wprowadzania w życie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw, przyjętego w ramach systemu OECD dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dla owoców i warzyw.

1. DEFINICJE**1.1. Opakowanie**

Oddzielnie zapakowana część partii wraz z zawartością. Funkcją opakowania jest ułatwienie przeładunku i transportu szeregu opakowań detalicznych lub produktów luzem bądź odpowiednio ułożonych, w celu uniknięcia ich uszkodzenia w czasie bezpośredniego przeładunku i transportu. Opakowanie może stanowić opakowanie detaliczne. Za opakowania nie uznaje się kontenerów do transportu drogowego, kolejowego i lotniczego.

1.2. Opakowanie detaliczne

Oddzielnie zapakowana część partii wraz z zawartością. Funkcją opakowania detalicznego jest uformowanie w miejscu zakupu jednostki sprzedaży przeznaczonej dla użytkownika końcowego lub konsumenta końcowego.

1.3. Produkty paczkowane

Produkty paczkowane są formą opakowań detalicznych, gdzie opakowanie osłania środek spożywczy całkowicie lub jedynie częściowo, ale w taki sposób, że zawartość nie może zostać zmieniona bez uprzedniego otwarcia lub zmiany opakowania. Za produkty paczkowane nie uznaje się pojedynczych sztuk pokrytych folią ochronną.

1.4. Przesyłka

Ilość produktu, która ma być sprzedana przez danego handlowca, stwierdzona w czasie kontroli i określona w dokumencie. Przesyłka może składać się z jednego lub kilku rodzajów produktu: może zawierać jedną partię lub kilka partii świeżych, suchych lub suszonych owoców lub warzyw.

1.5. Partia

Ilość produktu, która w czasie kontroli w jednym miejscu posiada podobne cechy w odniesieniu do:

- pakującego lub wysyłającego,
- państwa pochodzenia,
- rodzaju produktu,
- klasy produktu,
- wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości),
- odmiany lub typu handlowego (zgodnie z odpowiednimi przepisami normy),
- rodzaju opakowania i prezentacji.

Jeśli w czasie kontroli zgodności przesyłek (zgodnie z definicją w punkcie 1.4) odróżnienie poszczególnych partii jest trudne lub prezentacja oddzielnych partii nie jest możliwa, wszystkie partie określonej przesyłki można traktować jako jedną partię, jeżeli są one podobne pod względem rodzaju produktu, wysyłającego, państwa pochodzenia, klasy i odmiany lub typu handlowego, o ile jest to przewidziane w odpowiedniej normie handlowej.

1.6. Pobieranie próbek

Doraźne pobranie próbek zbiorczych z partii w czasie kontroli zgodności.

1.7. Próbką pierwotna

W przypadku produktu pakowanego opakowanie wybrane losowo z partii, a w przypadku produktu luzem (bezppośrednio ładowanego na pojazd lub jego wydzieloną część) – pewna ilość produktu wybrana losowo z partii.

1.8. **Próbka zbiorcza**

Kilka próbek pierwotnych pobranych z danej partii, które powinny być reprezentatywne, a zatem – których ilość jest wystarczająca do oceny partii według wszystkich kryteriów.

1.9. **Próbka wtórna**

Jednakowa ilość produktu wybrana losowo z próbki pierwotnej.

W przypadku orzechów pakowanych próbka wtórna powinna ważyć od 300 g do 1 kg. Jeżeli próbka pierwotna składa się z opakowań zbiorczych zawierających opakowania detaliczne, próbkę wtórną stanowi jedno opakowanie detaliczne lub kilka opakowań detalicznych, które razem ważą co najmniej 300 g.

W przypadku innych produktów pakowanych próbka wtórna składa się z 30 sztuk, o ile masa netto opakowania nie przekracza 25 kg i nie zawiera ono żadnych opakowań detalicznych. W niektórych przypadkach, a mianowicie kiedy próbka pierwotna zawiera nie więcej niż 30 sztuk, oznacza to, że należy przeprowadzić kontrolę całej zawartości opakowania.

1.10. **Próbka złożona (wyłącznie produkty suche i suszone)**

Próbka złożona stanowi mieszankę wszystkich próbek wtórnych pobranych z próbki zbiorczej, o masie co najmniej 3 kg. Produkty w próbce złożonej powinny być równomiernie wymieszane.

1.11. **Próbka zredukowana**

Ilość produktu pobrana losowo z próbki zbiorczej lub złożonej, której wielkość jest ograniczona do minimalnej ilości umożliwiającej ocenę z punktu widzenia niektórych konkretnych kryteriów.

Jeżeli metoda kontroli zniszczy produkt, wielkość próbki zredukowanej nie przekracza 10 % próbki zbiorczej pobranej wstępnie do kontroli lub, w przypadku orzechów w łupinach, 100 orzechów wybranych z próbki złożonej. W przypadku drobnych produktów suchych lub suszonych (np. 100 g zawiera więcej niż 100 sztuk) próbka zredukowana nie przekracza 300 g.

Na potrzeby oceny pod względem stopnia rozwoju lub dojrzałości pobieranie próbek powinno zostać wykonane zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw oraz produktów suchych i suszonych (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce).

Z próbki zbiorczej lub złożonej można pobrać wiele próbek zredukowanych celem przeprowadzenia kontroli zgodności partii pod względem różnych kryteriów.

2. **WDRAŻANIE KONTROLI ZGODNOŚCI**

2.1. **Uwaga ogólna**

Kontrola zgodności odbywa się poprzez ocenę próbek pobranych losowo z różnych miejsc partii, która ma być skontrolowana. Opiera się ona na założeniu, że jakość próbek jest reprezentatywna dla jakości partii.

2.2. **Miejsce kontroli**

Kontrola zgodności może zostać przeprowadzona podczas operacji pakowania, w punkcie wysyłki, podczas transportu, w miejscu docelowym i na każdym etapie handlu hurtowego i detalicznego.

W przypadkach gdy organ kontrolny nie prowadzi kontroli zgodności we własnych obiektach, posiadacz powinien umożliwić przeprowadzenie kontroli zgodności.

2.3. **Identyfikacja partii lub uzyskanie ogólnego wrażenia na temat przesyłki**

Identyfikację partii przeprowadza się na podstawie ich oznakowania lub innych kryteriów, takich jak oznaczenia ustanowione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/91/UE⁽¹⁾. W odniesieniu do przesyłek składających się z kilku partii, konieczne jest, aby inspektor uzyskał ogólne wrażenie na temat danej przesyłki na podstawie dokumentów towarzyszących lub zgłoszeń dotyczących tych przesyłek. Następnie inspektor określa, na ile prezentowane partie odpowiadają informacjom zawartym w tych dokumentach.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/91/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oznaczeń lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.U. L 334 z 16.12.2011, s. 1).

Jeżeli produkt ma być lub został załadowany na środek transportu, do identyfikacji danej przesyłki służy numer rejestracyjny tego środka transportu.

2.4. Prezentacja produktu

Inspektor decyduje, które opakowania mają zostać skontrolowane. Procedura powinna obejmować prezentację przez operatora próbki zbiorczej, jak również dostarczenie wszystkich informacji koniecznych do identyfikacji przesyłki lub partii.

Jeżeli wymagane są próbki zredukowane lub próbki wtórne, są one wyodrębniane z próbki zbiorczej przez inspektora.

2.5. Kontrola fizyczna

— Ocena opakowania i prezentacji:

Opakowanie, łącznie z materiałem wykorzystanym do opakowania, sprawdza się pod kątem jego przydatności i czystości zgodnie z wymaganiami odpowiednich norm handlowych. W przypadku produktu pakowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie ładunku pojazdu. Jeżeli dopuszczalne są jedynie niektóre rodzaje opakowań lub prezentacji, inspektor sprawdza, czy zostały one użyte.

— Sprawdzenie oznakowania:

Inspektor sprawdza, czy produkt jest oznakowany zgodnie z odpowiednią normą handlową. Obejmuje to sprawdzenie precyzyjności oznakowania lub zakresu jakichkolwiek wymaganych zmian.

W przypadku produktu pakowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie dokumentacji załączonej do palety lub pojazdu.

Owoców i warzyw pojedynczo zawiniętych w folię nie uznaje się za paczkowane środki spożywcze w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽²⁾ i niekoniecznie należy je znakować zgodnie z normami handlowymi. W tego rodzaju przypadkach foliowe opakowanie jednostkowe może być uznane za zwykłą ochronę delikatnych produktów.

— Sprawdzanie zgodności produktu:

Inspektor określa wielkość próbki zbiorczej w taki sposób, aby móc ocenić daną partię. Wybiera losowo opakowania, które mają być poddane kontroli, lub w przypadku produktu luzem, te miejsca partii, w których pobiera się próbki jednostkowe.

Należy zwrócić uwagę żeby pobieranie próbek nie wpływało niekorzystnie na jakość produktu.

Uszkodzonych opakowań nie wykorzystuje się jako części próbki zbiorczej. Powinny być one odłożone na bok i mogą, gdy to konieczne, podlegać oddzielnemu badaniu i sprawozdaniu.

W każdym przypadku, gdy partię wykazuje się jako niezadowolającą lub należy zbadać ryzyko niezgodności produktu z normą handlową, próbka zbiorcza powinna zawierać następujące ilości:

Produkt pakowany	
Liczba opakowań w partii	Liczba opakowań do pobrania (próbki pierwotne)
do 100	5
od 101 do 300	7

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

od 301 do 500	9
od 501 do 1 000	10
ponad 1 000	15 (minimum)

Produkty luzem
(ładowane bezpośrednio na pojazd lub jego wydzieloną część)

Wielkość partii w kg lub liczba pęczków w partii	Ilość próbek pierwotnych w kg lub liczba pęczków
do 200	10
od 201 do 500	20
od 501 do 1 000	30
od 1 001 do 5 000	60
ponad 5 000	100 (minimum)

W przypadku ciężkich owoców i warzyw (sztuk ważących powyżej 2 kg) próbki pierwotne powinny składać się z co najmniej pięciu sztuk. W przypadku partii zawierających mniej niż 5 opakowań lub o masie mniejszej niż 10 kg kontrola obejmuje całą partię.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli inspektor stwierdza, że podjęcie decyzji nie jest możliwe, przeprowadza się kolejną kontrolę fizyczną i przedstawia średnią z dwóch kontroli jako wynik ogólny.

2.6. Kontrola produktu

W przypadku produktu pakowanego próbki pierwotne wykorzystywane są do sprawdzenia ogólnego wyglądu produktów, prezentacji, czystości opakowań oraz etykietowania. We wszystkich pozostałych przypadkach kontrolę przeprowadza się na podstawie partii lub ładunku pojazdu.

Do kontroli zgodności produkt musi zostać całkowicie wyjęty z opakowania. Inspektor może odstąpić od tego jedynie, jeżeli próbki pobrano na podstawie próbek złożonych.

Kontrola jednorodności, spełnienia wymagań minimalnych, klas jakości oraz wielkości przeprowadzana jest na podstawie próbki zbiorczej lub próbki złożonej i z uwzględnieniem zaleceń przewodników opublikowanych przez OECD na temat systemu dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dla owoców i warzyw.

Jeśli zostaną wykryte wady, inspektor ustala, jaki odsetek produktu nie odpowiada normie pod względem liczby lub masy.

Wady zewnętrzne sprawdzane są na podstawie próbki zbiorczej lub złożonej. Spełnienie niektórych kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości bądź występowania lub braku wad wewnętrznych można sprawdzić na podstawie próbek zredukowanych. Kontrole na podstawie próbek zredukowanych stosuje się przede wszystkim, jeżeli metoda kontroli niszczy wartość handlową produktu.

Spełnienie kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości sprawdzane jest zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw produktów suchych i suszonych.

2.7. Sprawozdanie z wyników kontroli

W stosownych przypadkach wystawia się dokumenty, o których mowa w art. 7.

Jeżeli stwierdza się wady prowadzące do niezgodności, handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są na piśmie o tych wadach oraz o odsetku produktu, który wykazuje niezgodność, a także o przyczynach niezgodności. Handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są o możliwości uzyskania zgodności produktu z normą poprzez zmianę oznakowania.

Jeżeli stwierdza się wady produktu, wskazuje się odsetek partii niezgodny z normą.

2.8. **Spadek wartości spowodowany przeprowadzeniem kontroli zgodności**

Po kontroli zgodności próbka zbiorcza lub próbka złożona jest oddawana do dyspozycji handlowca lub jego przedstawiciela.

Organ kontrolny nie jest zobowiązany do przekazania z powrotem elementów próbki zbiorczej lub próbki złożonej zniszczonych w czasie kontroli zgodności.
